

Tetten érni a káprázatot

Baky Péter kiállítása

PÉNTEK IMRE

Magtár Rendezvényközpont, Balatonalmádi, 2019. VII. 26. – VIII. 12.

Az utóbbi évtizedekben Balatonalmádi – lehetőségeihez képest – sokat tett a kortárs képzőművészetért. Elindította a Balaton Tárlatokat, művésztelepeket szervezett, létrehozta az ország egyik legszebb és leggondozottabb szabadtéri szoborparkját, vasúti aluljárójában galériát rendezett be. Az utóbbi időben a Balaton Tárlatokkal gondok voltak, nem volt jó helyük a Pannónia Művelődési Központban, a terem kis mérete, kihasználtsága nem tette lehetővé, hogy a tárlat a rangjához megfelelő környezetbe kerüljön. Az idén újabb művelődési intézménnyel gyarapodik a város, a Magtár Rendezvényközponttal a vöröserényi templom szomszédságában. Az egykori jezsuita rendház gazdasági épülete új funkciót kapott, a hosszan elnyúló, tágas, földszintes épület két följújtott terme, egy nagyobb és egy kisebb, tökéletesen alkalmas galériának. Már itt rendezték meg pár hónapja a XV. Balaton Tárlatot, és itt kapott helyet július 26-án Baky Péter festőművész kiállítása.

A jelenleg Balatonkenesén élő művész a közepgeneráció jeles alkotója számos jelentős tárlattal és köztéri művel a háta mögött. Évekig a szekszárdi művelődési központ igazgatója volt, de gyakran vállalt kurátori szerepet is. A mostani tárlat a „Válogatás” címet is viselhetné, a művész az utóbbi két évtized időszakából hozta el festményeit és grafikáit.

Alapvetően realistának vallja magát, némi groteszk, szürreális beütéssel. (Nekem olykor Kondor Béla sziluettjei tűnnek elő.) Tetten érni a káprázatot, a tünékeny pillanatot – mintha

fotó: Kismémet Ferenc

BAKY PÉTER: *Jazz*, 2006, pittkréta, papír, 80x60 cm HUNGART © 2019

ez lenne festőnk kiemelt ambíciója. Az osztrák Egon Schiele stílusát idéző munkái – groteszk aktok – is erről árulkodnak. Rikító színek, torzító, jellemző elrajzolások a kifejezés érdekében.

Számos képén festékfoltok áramlanak a háttérben, sajátos dinamikát adva a felületnek. Az *Ablakban ülő* című grafikai sorozatán kis, firkaszerű vonalakból bontakozik ki a mű, a látványos, erotikus hatást keltő, nagy méretű női akt. Ám a profán mellett ott van a bibliai is. A *Zsuzsánna és a vének* című kép az öreg arcok

sóvárgását karikatúrisztikus vonásokkal ábrázolja. A *Kukucs* egy leselkedő perspektívájából mutatja be a kulcslyukon át előtűnő idomok részleteit. A *Mária és Erzsébet találkozása* több változatban is elkészült. A színes leplekbe pólyált figurák mai ízekkel állnak elének, az egyikken szekszárdi bort kóstolnak a szakrális szereplők. A *tékozló fiú* nagy méretű, pazar színekkel felrakott festmény, mely a szokatlan téri elhelyezéssel éri el az élményt. A történeti felvonulás része *Az idő múlása* is, amelyen – némileg villonias hangulattal – egy idős néne látható a háttérben fiatal enje arcképével. Személyes érintettségre vall a *Dédszüleim emlékére* című kép. Egy markáns arcú öregembert és egy hasonlóan karakteres hölgyet látunk a képen, egymáshoz tartozásuk evidens és megható.

Ám akadnak időn kívüli példák is, mint *A piszok bohóc ellopta a hermelint* című festmény. A fura szerzet, melyben a kópéság és gonoszság egyaránt jelen van, több alakban is megjelenik a festményeken az értékeket veszélyeztető figuraként. Sajátos, példázatszerű mű a *Konzultáció*. A képen kissé démonikusra festett, sötét figurák „kommunikálnak”. Sajátos, időtlen opusz a *Macbeth*, melyen a shakespeare-i hős átváltozik a gonoszság időtlen szimbólumává. Az *Álom* szürreális dimenziókba röpdítő (erotikus) fantázia. A kalandozás már elér a jelenig. Ennek egyik első állomása *A víz színei*, melyen a Balaton árnyalatait akarja tetten érni a természet változatosságát érzékeltetve. A montázsszerű *Jazz* egy életérzés lenyomata a középpontban egy trombitával. A színész átváltozásai is megjelennek, vagyis hogy miként válik az érzékletes portré egy-egy kifejező maszkká, szereppé. Janis Joplin, a rekedtes hangú, zseniális énekes portréja épp úgy lenyűgöz, mint Csegey Dénes karakteres, bár kissé allegorikus megfestése.

A másik, kisebb termet az *Ablakban ülő* című grafikai sorozat darabjai uralják. A képek egy-egy póz, egy-egy tartás változatai, a nő démonikus, vonzó energiájának érzékeltetése. Az előtérben két Liszt-portré látható. (Sokan ismerik a szekszárdi Augusz Antal báró és Liszt Ferenc baráti kapcsolatát.) Az egyik egy pittkrétával rajzolt mű, vibráló színek, kifejező arcél, a másik egy jelképes profil a zongorabilentyűkkel. Mind a kettő tisztelgés a zene és a zongora virtuóza előtt.

Baky Péter tárlata sokoldalúságának látványos, kíváncsiságot ébresztő bizonyítéka. Bravúros grafikai éppúgy megragadóak, mint erőteljes színekkel operáló festményei. Hamarosan elkészülő albuma végre összegzi mindazt a festői teljesítményt, amely eddig szétszórtságában csak részben fejthette ki hatását.

fotó: Kiszénmet Ferenc

BAKY PÉTER: *Zsuzsanna és a vének*, 2011, olaj, vászon, 100×120 cm HUNGART © 2019

fotó: Kiszénmet Ferenc

BAKY PÉTER: *A víz színei*, 2017, pittkréta, papír, 80×80 cm HUNGART © 2019

ÚJ Művészet

ujmuveszet.hu

érték ■ hagyomány
képzőművészet ■ folyóirat ■ könyv
online ■ friss ■ műgyűjtés ■ kiállítás
interjú ■ oktatás ■ inspiráció

Fennállásának
30. évfordulóján az
Új Művészet megalapítja a
P. Szabó Ernő-emlékdíjat.
Olvasóink szavazatára is
számítunk. Részletekért
keresse fel honlapunkat!

ujmuveszet.hu
info@ujmuveszet.hu

UJM